

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 7 ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΔΙΑΚΗΡΤΞΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ

Πρὸς τὸ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα
Στρατόπεδον.

Ἐπεκλίνετε μὲ εὐχαρίστησιν ὑπὸ τὸν στρατιωτικὸν κα-
νισμὸν προσδιορισθέντα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μας·
πνευματώδητε κατὰ συνέπειαν εἰς ὅλας τὰς ἄλλας Διατά-
ξεις τῆς, ἀφορώσας τὸ μέτρον τῆς τελειότερας κατὰ τὸ πα-
ρὲς τακτοποιήσεώς σας, καὶ πρῶτοι μὲ τὴν εὐπειθειάν σας,
πρῶτοι μὲ τὴν εὐταξίαν σας ἐπιπραγματοποιήσατε ἀρεκτὰ
τὰς μεγάλας ἐλπίδας τῆς περὶ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας
καὶ εὐδαιμονίας.

Εὐλόγησεν ἡ πρόνοια τοῦ ὑψίστου προστάτου μας· ἀξιό-
ημεν ἐν τῷ μέσῳ μας μετὰ τόσας πολυειδεῖς ἐπὶ τὰ χρόνων
βαταύκας τὸ Σεβαστὸν πρόσωπον τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερ-
νήτου τῆς Ἑλλάδος, καὶ μέχρι τοῦδε ἐπεριποιήθημεν μὲ
τὰ ἀναγκαῖα ἐτιμήθητε ἐπαξίως τῶν ἀγώνων καὶ θυσι-
ῶν σας ἔμπροσθεν τοῦ πολιτισμένου κόσμου, καὶ ὑπὸ βα-
ρύνουσιν ἀποδείξεις ἐβεβαιώθητε, ὅτι καὶ ἡ πατρίς καὶ
ἡμεῖς ἰδιαιτέρως θέλετε φέρετε τοὺς καρποὺς τῶν αἱμάτων
τῶν μὲ εὐχαρίστησιν πλήρη.

Ἡ χαρακτηριστικὴ ὀξυδέρκεια καὶ δραστηριότης τῆς
ἐντυχῶς ὑπαρχούσης Κυβερνήσεώς μας εὐκόλυνεν ἐν τῷ
μέσῳ τῶν δυσκολιῶν τὰς προμηθείας τῶν ἀναγκαίων μας
εἰς τὴν ἐκστρατείαν. Δὲν μένει λοιπὸν ἄλλο ἢ ἡ εἰρήνη, εἰμὴ σεῖς
αἰρεῖται καὶ αἱματοκυλισμένοι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται
ἀποδείξετε πραγματικώτερα, ὅτι εἰσθε τέκνα τῆς ἀληθῆς,
ἐπακούοντες ἐτοιμότητι εἰς τὰ σωστικὰ προσταγὰς τῆς,
καὶ τρέχοντες, ὅπου σᾶς προσκαλεῖ ἡ δοξά σας καὶ ἡ γενικὴ
ἐντολή.

Ἐχετε προῖκα εἰς τὸν πόλεμον πάντοτε τὴν ἀκαταμά-
χτην ὑψίστην προστασίαν. Ἡσθάθημεν πρὸ καιροῦ εἰς
τὴν βάσιν τῶν καρδιῶν μας τὰ μεγάλα καλὰ τῆς φιλανθρω-
πίας τῶν Κραταιῶν καὶ Χριστιανῶν Βασιλέων. Καυχώμεθα
χωρὶς ἐξαιρέσιν κυβερνώμενοι ἀπὸ τὸν Σεβαστὸν ἄνδρα
τὸν Κυβερνήτην μας. Εἴμεθα δυνατοὶ ἀπὸ ὅλας τὰς προ-
μηθείας. Τί λοιπὸν μένει, εἰμὴ νὰ διαζώμεν ἀπὸ τὴν πα-
τρίδα τὰ λείψανα τῶν βαρβάρων; Ποῖον ἄλλο ἐπιθυμεῖ ἡ
Κυβέρνησίς μας, ὑπὸ τὴν κραταίαν προστασίαν τῶν Βασι-
λέων, εἰμὴ ἐνοπλὸν τὸν βραχίονά σας εἰς τὰς θέσεις, εἰς
ὅπου νομιμοποιεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιονομίας, δικαίωμα,
τὸ ὅποιον ἀπαιτοῦμεν διὰ τὰ τόσα αἵματα καὶ τὰς ἀπεί-
ρη, ἀλλὰς αἰχμαλωσίας καὶ ταλαιπωρίας;

Στάθμους λαμπρὸν σᾶς ἀνοίγεται πάλιν γενναῖοι ἀξιο-
ματικοί! Εὐτυχεῖς ἡμέραι σᾶς παρρησιάζονται, ἀνδρεῖς

συστρατιῶται! Αἱ σκιαὶ τῶν συναδελφῶν σας, ὅσοι ἔπεσαν
πρόθυμοι κατὰ διαφόρους ὑπὲρ τῆς πατρίδος μάχας, σᾶς
προσκαλοῦν εἰς ἐκδίκησιν. Τὸ χρέος, ἡ τιμὴ καὶ ἡ δοξά σας
ὁδηγοῦν, διὰ νὰ προσφερῆτε καὶ πάλιν εἰς τὸν κάμπον τῆς
μάχης, νὰ δείξετε στῆθος Ἑλληνικὸν εἰς τοὺς Τούρκους,
καὶ ὑπὸ τρέπαια λαμπρότερα τῶν προτέρων νὰ ὑποστήσετε
ἔμπροσθεν τῶν ὑψηλῶν ὑπερασπιστῶν μας τρανώτερον τὸ
δικαίωμα τῆς ἰδιονομίας.

Δὲν λαμβάνουν κανένα οἱ μέχρι τοῦδε περίφημοι ἀγῶνές
σας. Τὸ μνημόσυον τούτων θέλει εἶναι ἀνάγραφτον ἀπὸ
τὰς καρδίας τῶν μετὰ ταῦτα γενεῶν μας. Ἄλλ' ἡ παρούσα
ἐκστρατεία θέλει ἐπισφραγίσῃ ὅλους τούτους, ἀποδίδουσα
εἰς καθένα τὰς ἀναλόγους τιμὰς καὶ στερεὰς ἀμοιβὰς του.
Τὰ ὄμματα ὅλων εἶναι προσηλωμένα εἰς τὴν κατάστασιν
καὶ τὰ μέλλοντα κινήματά σας. Ἄς ἀντηχήσουν λοιπὸν αἱ
κοιλᾶδες τῆς Ῥούμελης ἀπὸ τὴν κλαγγὴν τῶν ὅπλων σας!
Ἄς γνωρίσῃ ὁ τύραννος, ὅτι τότε μόνον θέλετε ἀποθέσει
τὰ ὅπλα, ὅταν παύσῃ αὐτὸς νὰ καταπατᾷ ἅπωνα τὰ φυ-
σικὰ καὶ πατρογονικὰ δικαίωμά σας, καὶ ἐναντίον τῆς
πρὸς ἡμᾶς μεγαλοπρεποῦς συγκαταθέσεως τῶν μεγάλων
Δυνάμεων.

Σᾶς προσβηθῶν δεξιόταται περιστάσεις. Ἡ κήρυξις
τοῦ Ῥωσικοῦ πολέμου σύρει ἐναντίον του ὅλας τὰς δυνά-
μεις τοῦ Τούρκου. Αὐτὸς εἶναι πλέον μακρὰν ἀπὸ τὴν κατά-
στασιν τοῦ νὰ διενθῇ νέας δυνάμεις· εὐρίσκεται κατα-
σπαραγμένος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν θέσιν του. Ἡ Ἀλβανία
ἐπρωσθήλωσε τὴν προσοχὴν τῆς ὅλης εἰς τὴν προσωπικὴν
ὑπεράσπισίν της· ἔχομεν λοιπὸν νὰ πολεμήσωμεν μὲ λεί-
ψανα βαρβάρων ὀλίγα. Ὑπὸ τὸν ἀνδρεῖον βραχίονά σας
θέλουν πέσει θύματα, ἂν δὲν συνθῶσιν ἡσύχως πρὸς ἡμᾶς,
οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀνατολῆς τακτικοὶ του. Κινηθώμεν λοιπὸν,
καὶ στέφανοι λαμπρότερων θριάμβων σᾶς περιμένουν
Βροθεῖα ἀξιώσιμα θέλουν σᾶς χαρισθῇ κατ' ἐπακόλουθον
λόγον. Ἡ Κυβέρνησίς μας ἐλπίζει ἤδη πολὺ εἰς τὰ ἐπὶ
κινήματά μας. Σεβόμενοι τὰς Διαταγὰς τῆς ἡμῶν, δείξωμεν
ἐκ περισσοῦ ἀντίετα τῶν ἐλπίδων τῆς ἔσχα.

Τὰ παλαιὰ δικαῖά σας θέλουν ἐνδυναμωθῇ ἀπὸ τὰς
νέας ἐπιχειρήσεις σας. Ἡ Κυβέρνησις σᾶς ὑπεσχέθη καὶ
δὲν θέλει βραδύνει νὰ σᾶς ἀποζημιώσῃ. Ὁ Στρατάρχης
σας, ἐτοιμὸς νὰ προπορεύεται πρὸ τῶν λόγων σας, καὶ πρό-
θυμος νὰ προσφέρῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸ αἷμα του. Θέλει
ἐκτιμᾷ τὰς πράξεις ἐκάστου, καὶ ἐκείνον μόνον θέλει συνη-
στᾷ. Θέλει τιμᾷ, ὅποιον ἴδῃ εὐπειθέστατον καὶ προθυμό-
τατον εἰς τὰ χρεῖ, ὅσα τὸν ὑπαγορεύει ἡ Κυβέρνησις καὶ
ὁ ἐθνικὸς χαρακτὴρ του.

ἰδικῆς διαταγῆς θέλει προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως.
Ἐξεδόθη ἐν τῷ Γενικῷ Στρατοπέδῳ τῶν Μεγάρων τῇ 18 Ἰουνίου 1828.

Ὅκατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Στρατάρχης
Δ. ΓΥΗΛΑΝΤΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἡ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΓΙΝΗΣ
Διατάττει.

Κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀνωτέρω ὑπ' Αρ. 180 διαταγῆς τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου τοῦ Τμήματος τούτου, ἐκδεδόσης τὴν 22 τοῦ παρελθόντος Ἰουνίου, προσκαλοῦνται καὶ αὖθις κατ' ἐπανάληψιν ὅσοι ἀλλοθνήτες καὶ ὅσοι μὴ αὐτόχθονες ὁμογενεῖς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Προσωρινὴν ταύτην Διοίκησιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ πνεῦμα τῆς ἀνωτέρω διακηρύξεως.

Μὴ αὐτόχθονες δὲ ὁμογενεῖς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐννοοῦνται, ὅσοι μὴ γεννηθέντες εἰς αὐτὴν ζῶσιν εἰσέτι ὑπὸ ξένην ἐξουσίαν, ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰμὴ πρὸ ὀλίγου καιροῦ καὶ διὰ ἰδίᾳ των συμφέροντα καὶ ὑποθέσεις, καὶ ὅσοι δὲν ἔπαθον ἢ καὶ δὲν συνηγωνίσθησαν μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 5 Ἰουνίου 1828.

Ο Προσωρ. Διοικ. Αἰγίνης
ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Ράμφος.

Τὰ αὐστηρὰ μέτρα, τὰ ὅποια ἐλήφθησαν ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν κατὰ τῆς πειρατείας, δὲν ἤρρηξαν νὰ φέρων ταχέως τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα. Ἡ δὲ σταθερὰ φροντίς τῶν κατὰ τόπους διοικήσεων καὶ ἡ ἀγρυπνὸς προσοχὴ τῶν πολεμικῶν πλοίων τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς ἐνέργειαν, μᾶς ἐπαγγέλλονται τὴν ἀσφάλειαν τῆς ναυτιλίας καὶ τὴν παντελὴ ἐξάλειψιν τοῦ ἐπικινδύνου τούτου κακοῦ. Κατὰ τὰς Βορείους Σποράδας εἶχεν ἀναφανῇ πρὸ ὀλίγου πάλιν ὁ τολμηρὸς σκοπὸς τινῶν κακούργων τοῦ νὰ ἐπαναλάβωσι τὴν ληστείαν· ἀλλ' ὁ κατὰ τὸ Τμήμα ἐκεῖνο Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος Κύριος Ἀναστάσιος Λόντος προλαβὼν τοὺς συνέλαβεν εὐθύς, καὶ τοὺς ἔστειλε δεσμίους πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὴν αὐστηρότητα τῶν νόμων.

Ἀπὸ ἰδιαίτερα γράμματα ἐκ τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος μαθητόμενον ὅτι ἡ κατάστασις τῶν σχέσεων τοῦ Κιουταχὶ πρὸς τοὺς Ἀλβανούς εἶναι κατὰ τὸ παρὸν πολλὰ ἀχρεῖα, καὶ ἡ γενικὴ δυσἀρέσκεια τοῦ γένους τούτου πρὸς τὴν Πόρταν δὲν εἶναι τόσον καλὸς οἰωνός· διὰ τὸ μέλλον ὡς πρὸς τοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους μελετᾷ ὁ Σουλτάνος κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου, ὅστις μάλιστα δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς Τουρκικὴ ἐπαρχία.

Λέγεται ὅτι ὁ Βελῆ Γιάτσης ἀπηρνήθη νὰ παραδώσῃ τὴν Πρέβεζαν καὶ Ἄρταν εἰς τὸν παρὰ τοῦ Κιουταχὶ διορισθέντα, καὶ ὅτι συνηθροίσεν εἰς τὰ δύο ταῦτα φρούρια ἐκ Μεσολογγίου καὶ ἀλλαχόθεν τοὺς ἰδικούς του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Λονδίνου, 20 Μαΐου Ν.

Χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινῶν ὁ Κύριος Ῥοβέρτος

Βίλτων ἠρώτητε εἰς ποίαν θέσιν εὐρίσκεται ἡ Ἀγγλία μετὰ τῆς Ῥωσσίας ὡς πρὸς τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἡ Γαλλία, λέγει, κάμνει ἐν δάνειον τεσσάρων ἑκατομμυρίων τόκου, προσκαλεῖ εἰς τὰ ὄπλα 90,000 νεοσυλλέκτους, καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς διακηρύττει ὅτι αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτάττουν νὰ βάλῃ τὴν Γαλλίαν εἰς στάσιν στρατιωτικὴν· ὁ ἐν τῇ Γαλλίᾳ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας εἶπε τὴν ἄλλην ἡμέραν, καὶ πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ λόγοι εἰς τὴν Γαλλίαν δὲν γίνονται ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλ' ὅλαι αἱ φράσεις σκέπτονται ὠρίμως προτοῦ νὰ προφερθῶσιν εἰς τὸ κοινόν, ὁ Ὑπουργὸς οὗτος, λέγει ὁ ῥήτωρ, ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἡ Γαλλία ἤθελε νὰ βαλθῇ εἰς κατάστασιν, ὥστε νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς συμμάχους τῆς πῶς πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἡ Γαλλία, ἐξακολουθεῖ οὗτος ὁ Ὑπουργὸς, δὲν θέλει θεωρήσῃ μετ' ἀδιαφορίαν τὰ δυστυχήματα τῆς Ἑλλάδος· ἡ ὁμιλία αὕτη, λέγει ὁ Κύριος Ῥοβέρτος, ἀποδείχνει τρόπον τινὰ ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἐμμένει ἰσχυρῶς εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς. Ἐὰν τοῦτο εἶναι ἀληθές, δὲν συμφέρει εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ κάμῃ τὴν Γαλλίαν μίνην νὰ παρέμβῃ εἰς τὰ πράγματα τῶν Ἑλλήνων· τοιαῦτον πολίτευμα ἤθελεν ὑποχρεώσῃ τὴν Γαλλίαν νὰ βοηθήσῃ τὴν Ῥωσίαν, καὶ ἐκ τούτου ἤθελε προκύψει ἡ ἀνατροπὴ τῆς ἰσοσταθμίας τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Κύριος Ῥοβέρτος Βίλτων φρονεῖ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ 4 ἕως 5,000 ἀνθρώπους εἰς τὰ στρατεύματα τῆς Γαλλίας, διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τελειῶνων ἐρωτᾷ α', Ἐὰν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶναι προσηλωμένη εἰς τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου β', Ἐὰν ἡ Ἀγγλία εἶναι σύμφωνος μετὰ τὴν Γαλλίαν εἰς τὸ νὰ τὴν ἐκτελέσουν γ', Ἐὰν οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ διοικοῦντες ναύαρχοι ἔδωκάν τινες κοινοποιήσεις περὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποκλεισμῶν.

Ὁ Κύριος Πήλος ἀποκρίνεται ὅτι εἶχεν εἰπεῖ εἰς ἄλλην περίστασιν πρὸς τὸν ἐντίμον Βουλευτὴν ὅτι δὲν εἶχε λάβει κάμμίαν αὐθεντικὴν εἰδήσιν περὶ ἐνάρξεως ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πόρτας, καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου ὁ Ἀγγλος Ὑπουργὸς εἶχεν ἀπόφασιν νὰ τὴν ἐκτελέσῃ κατὰ γράμμα, ὅτι ἦτον εἰς γνώμην ὅτι ὁ φονικὸς πόλεμος, ὅστις διήρκεσε τῶς καὶ μετὰ τὴν Πόρταν καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἔπρεπε νὰ παύσῃ, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἦτον ἐτοιμὴ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποσχέσεις τῆς, ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐξεύρει ὅτι ἀπρονόητα συμβεβηκότα εἶχον ἀλλοιώσει τὰς πρὸς τὴν Πόρταν σχέσεις τοῦ ἐνδὲς τῶν κυρωσάντων μερῶν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος συνθήκης· ὅτι ἦτο βέβαιον ὅτι ἡ Ῥωσσία διεκήρυξε τὸν πόλεμον, ἀλλ' ἡ διακήρυξις αὕτη δὲν μετέβαλε τὴν προαίρεσιν τῶν τριῶν συμφωνησάντων μερῶν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα· ὅτι ὁ πολεμικὸς χαρακτήρ, τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε τὸ ἐν τῶν τριῶν, γεννᾷ σκέψεις ἀξιολόγους ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης. Ὁ Κύριος Πήλος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐνασχοληθῇ κατὰ τὸ παρὸν εἰς ταῦτα τὰς σκέψεις, ἀλλ' εἰς ἀρμοδιωτέραν ἐποχὴν θέλει δηλώσῃ τὸ κατὰ τοῦτο πολίτευμα τῶν Ἀγγλῶν Ὑπουργῶν, πολίτην μα, τὸ ὅποion συνδιήλλαξε τὴν εἰλικρίνειαν μετὰ τὴν ἐκπλῆρωσιν τῆς συνθήκης ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Πόρταν.

Περὶ δὲ τοῦ δευτέρου ζητήματος, ὁ Ὑπουργὸς δέλεται ἀποφύγῃ, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ παρέμβῃ εἰς τὰ πράγματα τῶν ἄλλων, ὅτι ὡς πρὸς τὸν ἀποκλεισμόν τῶν Ν

της Πελοποννήσου, ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶχε διαταγὰς εἰς τοὺς ναυάρχους της, διὰ νὰ βάλουν ἐν τὸν ἀποκλεισμόν, ἀλλὰ δὲν δύναται κατὰ τὸ παρὸν νὰ δώσῃ ἐκτενεστέρας περὶ τούτου πληροφορίας, καὶ εἰς τὴν Βουλὴν δὲ λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει συγχωρήσῃ τὴν σιωπὴν τοῦ.

— Οὗ Κύριος Ῥεβέρτος Βίλσον ἐπερότεινε πάλιν τὸ ἴσως ἔτι χθὲς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις. Ἀ. Ἄν ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις, μὲ ὅλας τὰς εἰς τὰ πράγματα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τῆς 6 Ἰουλίου 1825 ἐπιγενομένης μεταβολῆς, ἔχῃ ἀπόφασιν νὰ ἐμμένῃ σταθερῶς εἰς τὰ καθήκοντα, τὰ ὅποια διὰ τῆς εἰρημικῆς συνθήκης ἀνεδέχθη. Β. Ἄν εἰς ὅλα τὰ ὁποῖα θέλει λάβει ἡ Μεγάλη Βρεταννία μετὰ τῆς Γαλλίας μέτρα, διὰ νὰ φθάσῃ τὸν σκοπὸν τῆς συνθήκης ἐκείνης, θέλῃ προσκληθῇ νὰ συμμετέβῃ καὶ ἡ Ῥωσσία καὶ Γ. Ἄν ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἱκανὰς πληροφορίας ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ Μεσογείῳ ναυάρχους, διατὶ μετὰ τὴν ἐν Νεοκάστρῳ ναυμαχίαν δὲν ἐκράτησαν εἰς ἀποκλεισμόν τοὺς λιμένας τῆς Πελοποννήσου. Ὁ προτείνων ἐφανέρωσεν ὅτι οὐδαμῶς ἔχει κατὰ νῦν νὰ δάλλῃ εἰς ἀμηχανίαν τοὺς ὑπουργοὺς διὰ τῶν ἐρωτήσεών του, εὐδὲ νὰ δείξῃ τὴν ἐλαχίστην ἀπαρέσκεϊαν πρὸς τὴν πολιτικὴν των· πολλῶ δὲ μᾶλλον θεωρεῖ μετὰ βεβαιότητος ὅτι τὸ ἐσὼς ὑπουργεῖον (ἐξαιρουμένου τοῦ εἰδου τοῦ πρώτου σχηματισμοῦ τοῦ) ἔχει πολὺ μεγαλητίραν παρὰ πᾶν ἄλλο διάθεσιν τοῦ νὰ κατασταθῇ ὠφέλιμον εἰς τὸν τόπον. Ἄλλ. εἶναι χρέος νὰ προσηλώσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ τόπου εἰς τὸ Ἀνατολικὸν τῆς Εὐρώπης. Εἰς τοῦτο μᾶς προσκαλοῦν τὰ πρώτιστα συμφέροντα τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἡ ἐθνικὴ τιμὴ. Ἀπεφάνησαν κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ κόσμου ἐν ἀκμῇ συμβεβηκότα, τὰ ὅποια εἶναι μεγίστης προσοχῆς ἄξια. Αἱ μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας δημόσιοι σχέσεις πρέπει νὰ ἐπαθῇν τινα μεταβολὴν· ἡ τελευταία αὕτη Δύναμις διεκήρυξε πόλεμον, τὰ στρατεύματά της διέβησαν τὸν Προῦτον, καὶ ἴσως ἄγουν κατὰ τὸ παρὸν πρὸς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Τουρκίας. Κοινὴ γνώμη εἶναι ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς στρατείας ταύτης εἶναι αὕτη ἡ Κωνσταντινούπολις, καὶ ἡ κυρίεσις αὐτῆς, ἂν καὶ ἰσχυρὸς, δὲν ἦτον ὅμως ἀδύνατος. Ὅλα λοιπὸν τὰ περιστατικὰ μᾶς καλοῦν νὰ ἐρωτήσωμεν: Ποῖαι εἶναι αἱ μεταξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ἀγγλίας ἐνεστῶσαι σχέσεις; Ἡ Γαλλία προσέτι ὅχι μόνον συσταίνει δάνιον εἰς χεῖσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ διώρισεν ἤδη ἐκεῖ Γενικὸν Προξένον, ἀλλὰ καὶ συγκαλεῖ τὰ ἐναπολειφθέντα στρατεύματα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1825, 1826 καὶ 1827, διὰ νὰ ἀναλάβῃ χαρακτῆρα προστακτικόν. Ὁ ὑπουργὸς ἐκείνου τοῦ τόπου ἐφανέρωσεν ἐπισήμως καὶ ἐπιτήδες ὅτι πρέπει νὰ προπαρασκευασθῶσι διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην συνέπειαν τῶν ἐνεστῶτων συμβάντων, καὶ πρὸ πάντων νὰ φροντίσωσιν, ὥστε νὰ αὐξηθῶσι τὰ στρατεύματα εἰς ἀνάλογον μὲ τὰς περιστάσεις θαλάσσιον. Ἡ Γαλλία πρέπει νὰ προσηλώθῃ εἰλικρινῶς εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἦτο δυσάρεστον, ἐὰν ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχῃ τὴν αὐτὴν διάθεσιν· διότι τοῦτο τελευταῖον ἤθελε συνδέσει σφιγκτότερα τὴν Γαλλίαν μὲ τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ἤθελεν ἀφαιρεθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἰσοστάθμια, ἡ δὲ Ἀγγλία ἤθελεν ἐφελκύσει ἐντεῦθεν δυσ-ἀρεσκείας τινὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἡ Μεγάλη Βρε-

ταννία ἔπρεπε νὰ στείλῃ τοῦλάχιστον 4 ἢ 5,000 στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ δι' αὐτοῦ νὰ δώσῃ εἰς τὸν τόπον πραγματικὴν ὑπεράσπισιν κατὰ τὰ τῶν Τυράνων τοῦ καὶ κατὰ τῆς ἀναρχίας. Ἦτο δὲ συμφερότατον ἴσως εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ νὰ συνδεθῇ σφιγκτὰ μετὰ τῆς Γαλλίας.

Ἡ ἀπεκρίσις τοῦ Κυρίου Πήλου ἔγεινε πολλὰ ἐμφρων καὶ περιεσκεμμένη. Ὁ ὑπουργὸς παρατηρεῖ ὅτι ἡ Βουλὴ θεωρεῖ βεβαίως τὴν δεινότητά τῆς Δεσείας τοῦ, καὶ δὲν ἀγνοεῖ τὴν ἐλάττωσιν, ἥτις ἤθελε προέλθῃ ἀπὸ μιαν ἐκ διαλειμμάτων γινομένην συζήτησιν περὶ τῶν σπουδαίων ἀντικειμένων, δι' ἧς ἐλλείψιν ἐντελούς τῶν πραγμάτων γνώσεως, ἥτις μόνον ἡδύνατο νὰ δάλλῃ τὴν Βουλὴν εἰς καλὰς ἰστίαις νὰ κρίνῃ περὶ τῶν διαβημάτων τῆς Κυβερνήσεως. Ἀς προσέξῃ ὅμως μὴ προσδιορίσῃ τὸν δρόμον τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις εἰς πολλὰ πρέπει νὰ προσυλάττεται, καὶ ἵνα νὰ παρατρέχῃ μὲ τελείαν σιωπὴν.

Αἱ ἀποκρίσεις, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος Πήλος ἔπρεπε νὰ δώσῃ κατὰ τὸ χρέος του, εἶναι αἰετίζεις: Ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ., ἀφ' ἧς ὥρας ὑπεγράφη ἡ τῆς 6 Ἰουλίου συνθήκη, ἐπιθυμοῦν εἰλικρινέστατα νὰ ἐκπληρώσωσιν κατ' ἀκριβείαν τὰς ὑποχρεώσεις των· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἤνυχτο νὰ καταπαύσῃ τὸ γρηγορώτερον ὁ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων πόλεμος διὰ τε τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Εἶναι πασιδῆλον ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐκήρυξε κατὰ τῆς Πόρτας τὸν πόλεμον δι' αἰτίας ἰδίως ἀφορώσας μόνον αὐτήν. Αὕτη δὲ ἡ τοῦ πολέμου κήρυξις δὲν μετέβαλε τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα σχέσεις τῶν τριῶν Δυνάμεων· δὲν ἔλυσε δὲ οὐδὲ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν συμφωνησάντων, ἀλλὰ μόνον ἡ διάφορος Δεσις τοῦ ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ὡς πολεμοῦντος, γεννᾷ τὴν σπουδαίαν σκέψιν, ὡς πρὸς τὰ συντελεστικά· μέσα, δι' ἧς μέλλει τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ συνθήκη ἐκείνη. Αὕτη εἶναι οὐσιωδῶς ὅλη ἡ ἐξήγησις τοῦ ὑπουργοῦ ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν πολιτικὴν κρίσιν. Δὲν ἔγεινε δὲ πλέον καμμία ἄλλη συζήτησις, διότι ἕκαστος τῶν βουλευτῶν ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην τῆς διακρίσεως. [Γεν. Ἐφ. τῆς Αὐγούστου]

Μ. ΛΕΚΑΣ καὶ Ν. ΔΑΝΙΛΗΣ.

Πρὸ ἡμερῶν τρέχει ἡ φήμη, καὶ ἤδη παρουσιάζεται βεβαία, ὅτι οἱ πρὸ ὀλίγου καιροῦ πεσόντες αἰχμάλωτοι εἰς χεῖρας τῶν ἰχθρῶν ὀπλαρχηγοῦ Ἀθηναῖοι Μήτρος Λέκας καὶ Νικόλαος Δανίλης, ἔλαβον εἰς Εὐρυπὸν τὸ μαρτυρικὸν τέλος μὲ τὰ πλέον βαρβαρικά καὶ ἀπάνθρωπα βασανιστήρια [*].

Τὸ συμβᾶν τοῦτο χαρακτηρίζει τραγώτατα τὴν γενικὴν τῶν Τούρκων βαρβαρότητα καὶ ἀπιστίαν, πρῶτον μὲν, διότι ἔγεινεν εἰς καιρὸν, καθ' ὃν ἡ Πόρτα ἐπαγγέλλεται δημοσίως ἀμνηστίαν εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ διὰ τῆς πασιγνώστου πρεσβείας ἀπαιτεῖ νὰ δώσωσι πίστιν εἰς τοὺς δολεροὺς λόγους της, καὶ ἐνῶ ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων δύναται νὰ παρατηρήσῃ τις, ὅτι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς Συνθήκης τῶν 6 Ἰουλίου καὶ ὁ πλέον χυδαῖος στρατιώτης Ἕλληνας ἐφύλαχθη νὰ μολύνῃ τὰς χεῖρας του εἰς Τουρκικὸν αἷμα, ἐκτὸς δὲ τοῦ ὅτι συνέβη εἰς παρεμπιπτούσας μάχας καὶ δεύτερον, διότι ἔγεινεν ἀπὸ τῶν Ὁμέρ πασαν, ὅστις μέχρι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ὡς εἰς τῶν φρονιμωτέρων καὶ φιλανθρωπιτέρων Τούρκων.

Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ὑπερβῇ οἱ μακαρίται οὗτοι τῆς ἀξίας τιμῆς τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων των καὶ θυσιῶν, αἵτινες πιθανὸν νὰ μὴ εἶναι κατ' ἐκτασίαν εἰς τὸ δημόσιον

[*] Σμ. Τὸν μὲν Λέκαν τὸν ἰχθάρην ζωντανόν, τὸν δὲ Δανίλην τὸν ἐκ-
λύκωσαν.

γνωσταί, διότι αὐτοὶ μὴν ὄντες ἴσως μεγαλοπράγμονες, καὶ ἀρκούμενοι νὰ εὐρίσκωσιν εἰς τὴν συνειδησίν των τὴν ἀμοιβὴν τῶν πραγματικῶν των ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπρόσφερον εἰς τὴν μερικὴν των πατρίδα τὰς Ἀθήνας, ἥτις ποτὲ δὲν ἔλειπε τὸ νὰ ἔχῃ χρεῖαν αὐτῶν, δὲν ἐπέτυχον τὰ μέσα ἐκεῖνα, διὰ τῶν ὁποίων διεσαλπίσθησαν ἄλλων παρόμοιαι πράξεις. Συγχρόνως δὲ καὶ διὰ νὰ κάμωμεν διαγραφὴν τινὰ γενικὴν τῶν ἀπαραδειγματίστων συμφορῶν τῶν Ἑλλήνων, μετὰ τὰς ὁποίας ἐχαρακτηρίσθησαν εἰς τοῦτον τὸν ὀκταετῆ ἀγῶνα, χρεωστοῦμεν νὰ ἐκθέσωμεν ἐν συντόμῳ τὰ ὅσα ἀφορῶσι τοὺς δύο τούτους μάρτυρας.

Οἱ Λεκαῖοι, τρεῖς ἀδελφοὶ ὄντες ἐν ἀνθηρᾷ ἡλικίᾳ, ἅμα ἤχησεν ἡ σάλπιγξ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, ὥρμησαν εὐθὺς εἰς τὰ ὅπλα ἐνθουσιῶντες ἀπὸ αἰσθήματα γενναῖα καὶ φιλελεύθερα ἄξια τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος. Ὁ πρῶτος ἀδελφὸς Ἀναστάσιος, ἀριστεύσας καὶ εἰς ἄλλας συμπολοκάς μετὰ τῶν ἐχθρῶν, ἔπεσεν ἐνδόξως κατὰ τοὺς 1821 εἰς τὴν ἀξιωμακτικὴν μάχην τοῦ Χαλαντρίου χωρίου τῆς Ἀττικῆς, ἀφήσας εἰς τὴν μνήμην τῶν συμπολιτῶν του δείγματα ἀθάνατα τῆς ἀνδρίας του. Ὁ δεῦτερος Γεώργιος, ὃχι ὀλιγώτερον λαμπρῶς ἀγωνισθεὶς εἰς τὴν πολιορκίαν καὶ εἰς τὰς ἀλλεπαλλήλους ἐφόδους τῆς Ἀκροπόλεως κρατουμένης ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ εἰς ἄλλας διαφόρους μάχας ἔπειτα κατὰ τῶν εἰσβαλλόντων κατ' ἔτος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐχθρῶν, ἔγεινε καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς 1824 θῦμα τῶν μαστιζόντων τὴν Ἑλλάδα ἐπιδημικῶν νόσων. Ὁ γέρον πατήρ αὐτῶν κατεσφάγη ἀπὸ τὰ στρατεύματα τοῦ Ὁμέρ Βριῶνη, καὶ ἔγεινε βρῶμα τῶν κυνῶν. Ἡ γραία μήτηρ αὐτῶν συμμετέχουσα τῶν κινδύνων τῆς πολιορκίας τῆς Ἀκροπόλεως ἐπληρώθη ἅπαξ καὶ δις, καὶ τελευταῖον ἐνδόσαντος τοῦ ἀσθενοῦς σώματός της εἰς τὰς κακουχίας τῆς πολιορκίας, συγκατετάχθη μετὰ τῶν χιλίων νεκρῶν, οἵτινες ἐνταφιάσθησαν περὶ τὸν παρθενῶνα. Πολλότατοι ἐκ τῶν πλησιέστερων συγγενῶν των ἀριθμοῦνται οἱ μὲν αἰχμαλωτισμένοι, οἱ δὲ φονευμένοι, ἐν οἷς καὶ ὁ γενναῖος ἀνεψιὸς των ἀντιστρατηγὸς Προκόπιος Λέκας, ὅστις ἔπεσεν εἰς τὴν ἀτυχὴ μάχην τοῦ Καματεροῦ. Ὁ Μήτρος Λέκας ἔμεινε περισπούδαστον λείψανον τῆς πολυαριθμοῦ ταύτης οἰκογενείας ἀχώριστος ἀπὸ τοὺς προειρημένους ἀδελφούς του, ἐν ὅσῳ ἔζων, ἠγωνίσθη εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῶν Ἀθηνῶν χαρακτηριζόμενος ὡς εἰς ἐκ τῶν ἀνδρειότερων πολεμιστῶν τῆς Ἑλλάδος. ἔτρεξε προθύμως εἰς διαφόρους ἐκστρατείας τῆς Βοιωτίας, Φωκίδος καὶ Εὐβοίας ἠνδραγάθησεν εἰς τοὺς κατὰ τῶν ἀνταρτῶν πολέμους, ἔλαβε πληγὰς ἐπικινδύνους, καὶ δι' αὐτὰς του τὰς ἀνδραγαθίας ἐτίματο ὃχι μόνον ἀπὸ τοῦ συμπολίτου του ὡς ὁ διαπρεπέστερος ὡπλαρχηγὸς τῆς ἐπαρχίας, ἀλλ' ἠξιώθη καὶ ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Κυβέρνησιν βαθμὴδὸν τῆς ἀξίας τοῦ στρατηγοῦ. Εἰς τὰς τελευταίας περιστάσεις τῆς πατρίδος του ἐπαπειλούμενης ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τοῦ Κιουταχῆ, δὲν ἔλειψε νὰ κάμῃ τὸ χρέος του μετὰ τὸν συνήθη του ζῆλον πληρέστατα ὠδήγητε τοὺς συμπολίτας του πανδημεὶ εἰς τὸ κατὰ τὴν Ἐλευσίνα στρατόπεδον, εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Χαϊδαρίου, καὶ μετὰ τὰς ἀποτυχίας ἐκεῖνας ἔτρεξεν ἐπὶ κεφαλῇς ἐνὸς σώματος ἱκανοῦ Ἀθηναίων, καὶ εἰσῆλθε διὰ τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων εἰς τὴν κινδυνεύουσαν Ἀκρόπολιν, τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία εἶδε βάρος ὃχι μικρὸν εἰς τὸ μέρος τῶν πολιορκημένων, τὸ

ὁποῖον ἦτον ἀφωσιωμένον διὰ τὴν εἰς τὰ ἔσχατα ὑπεράπαισιν τῆς πολυάθλου ταύτης Ἀκροπόλεως. Μετὰ δὲ τὴν ὀλιγοήμερὰν πτώσιν της, μ' ὅλον ὅτι καὶ ὁ Κιουταχῆς καὶ ὁ φονεὺς του Ὁμέρ πασας τῷ ἐπρόσφεραν ὅλας τὰς τιμὰς, τὰς ὁποίας ἐδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ, καὶ χρυσὸν ἀφθονον, διὰ νὰ μεταδῇ εἰς τὸ μέρος των, τὰ κατεφρόνησεν ὅλα αὐτὰ μένει ἀδιάσειστος εἰς τὸ γενναῖον καὶ σταθερὸν φρόνημά του. Ἀφοῦ δὲ ἐφάνη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ προσδοκώμενος Κυβερνήτης, τὸ ἀντικειμεῖον τῶν εὐχῶν κάθε Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ἦτον ἐπόμενον ν' ἀναζωπυρωθῇ καὶ εἰς αὐτὸν εἰς μέγαν βαθμὸν ὁ ἄσβεστος ζῆλός του, ὅθεν καὶ ἦτον ἀκράτητος ἀπὸ τοῦ νὰ δώτῃ νέα δείγματα τοῦ πατριωτισμοῦ του καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὴν νέαν ἀξιοσέβαστον Κυβέρνησιν. Ἀπὸ τοιαύτας ἀρχὰς ὁρμώμενος, καὶ φλεγόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἴδῃ ἐλευθερωμένην τὴν γῆν τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις τὸν ἐγέννησε, καὶ χάριν τῆς ὁποίας εἶχεν ἤδη γενεὶ ὀλοκαύτωμα ὀλόκληρος ἡ οἰκογενεὶά του, προσεκολλήθη εἰς τὸν διορισθέντα παρὰ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου Στρατάρχην τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔλαβε διαταγὰς νὰ ἀπέλθῃ κατὰ πρῶτον ἡσύχως εἰς τὰ ὑποτεταγμένα χωρία τῶν Ἀθηνῶν, καὶ νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τοὺς κατοίκους μετὰ τὰς ἀνηκούσας νοθεσίας τὴν αἰσίον παρουσίαν τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ἔπρεπε καὶ αὐτοὶ νὰ μὴ μείνωσι πλέον ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἐγρηγορότεροι εἰς τὸ νὰ συντελέσωσι τὸ μέρος των εἰς τὴν παρὰ τῆς θείας προνοίας ἀποφασισθεῖσαν ἐλευθέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, ἀλλ' ὁ φθονερὸς δαίμων, ἴσως καὶ προδοσίαι τινῶν ἐξαχρειωθέντων εἰς τὸ παντελὲς χωρικῶν ἔπραξαν, ὥστε, ἀφοῦ ἐπέτυχεν τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἐπέστρεφε μετὰ τῆς συνοδείας του εἰς Ἐλευσίνα, νὰ πέσῃ ἀπροσδοκῆτως εἰς ἐνεδραν πολυαριθμῶν ἐχθρῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους εὐρεθεὶς πανταχόθεν περικυκλωμένος, μετὰ ἱκανὴν ἀντίστασιν ἐβιάσθη νὰ ἔλθῃ ὑποχείριος, ἀφοῦ ἔλαβεν ἀπ' αὐτοὺς τὰ ἱερώτερα πιστὰ, καὶ ἐπομένως ἐφέρθη εἰς Εὐριπὸν πρὸς τὸν Ὁμέρ πασαν, ὅπου ἔλαβε τὸ ὁποῖον ἐξεθέσαμεν μαρτυρικὸν τέλος. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Λέκα.

Ὁ δὲ Νικόλαος Δανίλης, μ' ὃχι ὀλιγώτεραν γενναιοῦτητα καὶ ζῆλον νέος, ἐχρημάτισε καὶ αὐτὸς εἰς τῶν σημαντικωτέρων ὡπλαρχηγῶν τῶν Ἀθηνῶν, συνεμέθεξε λαμπρῶς εἰς ὅλους τοὺς κατὰ τῆς Ἀκροπόλεως, ὅτε ἐκράτειτο ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἀγῶνας. Εἰς ὅλας τὰς κατ' ἔτος εἰσβολὰς τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦτον ὁ πρῶτος πρόμαχος, ἔτρεξεν εἰς διαφόρους ἐκστρατείας, καὶ τελευταῖον εἰς τὴν παρὰ τοῦ Κιουταχῆ πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν. Ἐφύλαξε μετὰ τὸ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του σῶμα, τὸ ἐπικινδυνώδεστον μέρος τῆς πόλεως ἦτον ἀρχηγὸς ἔπειτα τῆς κατὰ τὴν πόλιν ἐμπροσθοφυλακῆς τοῦ φρουρίου διαμείνας μέχρι τέλους ἀκαμπτos ἀπὸ τὰ τῆς πολιορκίας δεινὰ σύμφωνος ἐσχάτως μετὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ Λέκα ἠνώθη μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποστολὴν των περιχώρων, καὶ ἔλαβε τὴν ὁμοίαν τύχην μετ' αὐτὸν, καὶ ὁ πατήρ του ὁμοίως ἔλαβε τὴν αὐτὴν τύχην καὶ εἰς τὴν αὐτὴν περιστάσιν μετὰ τὴν τοῦ Λέκα. Ὁ μόνος ἀδελφός του ἐθανατώθη εἰς μίαν ἐξόδον τῆς Ἀκροπόλεως, ἐν ᾧ ἐπῆδα εἰς τὸ ἐχθρικὸν ὄχρυσμα, καὶ τὴν μητέρα του ἐσχάτως παρέπεμψεν ἄνωγος εἰς τὴν ἀπὸ τὸ πένθος τῶν δύο τῆς υἱῶν ἀλλεπαλλήλως ἀπολεσθέντων.